

РЕШЕНИЕ

№ 2202

гр. София, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 13.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **794** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 1375 от 12.01.2024 г. и вх. № 3026 от 24.01.2024 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от А. О. К., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. П. Ф. от САК, със съдебен адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 7, офис 719 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП № 3831 от 31.12.2023 г., издадена от полицейски инспектор, ОПП – СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

В жалбата се твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна, противоречията ѝ с материалния закон, съществено нарушение на административнопроцесуалните правила и несъобразяване с целта на закона. Инвокират се съображения, че към датата на издаване на обжалваната заповед не е бил изготвен резултатът от медицинското изследване за алкохол в кръвта на жалбоподателя. Едновременно с това в материалите по образуваното досъдебно производство е наличен отговор от лечебното заведение, в който резултатът е отрицателен за наличие на алкохол в кръвта на оспорвания по време на извършената от полицейските органи проверка. В тази връзка се посочва, че доколкото при наличие на дадена проба за изследване за употреба на алкохол в

кръвта, законът, в разпоредбите на чл. 171, т.1, буква „б“ от ЗДвП и Наредба № 1 от 19.07.2017 г., предвижда именно резултатът от това изследване да е определящ по отношение на констатацията за употреба или не на алкохол, преди изготвянето на резултата от назначеното изследване по реда на чл. 22, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., противоправното поведение на водача на МПС, като основание за налагането на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, се явява недоказано. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се явява и адв. Ф., който е подал молба за служебна ангажираност.

Ответникът – полицейски инспектор към ОПП - СДВР, редовно призован, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия ГА, № 696695 от 31.12.2023 г., от С. С. С., на длъжност „младши автоконтрольор“ при СДВР, ОПП, с който е установено, че А. О. К., ЕГН [ЕГН], на 31.12.2023 г. около 10,34 часа, в [населено място], по ул. източна тангента с посока на движение от бул. Б. шосе към ул. Летоструй пред сграда С. България управлява лек автомобил „Волво“ 488ЕС, рег. № С 3871 МР0302КС, собственост на жалбоподателя. При извършена проверка се указва, че водачът управлява МПС след употреба на алкохол. Изпробван е с алкотетс – дрегер 7510 с номер 0403, проба номер 490, в 10, 26 часа, който е отчел резултат 2, 61 промила на хиляда в издишания въздух. Издаден е талон за медицинско изследване № 0176786 до УМБАЛ „Св. А.“. С акта са иззети СУМПС, СРМПС, 2 бр. регистрационни табели и други документи.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 31.12.2023 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б.“а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейския инспектор при ОПП - СДВР по издаване на

процесната заповед произтича от Заповед № 8121з-1496 от 06.12.2016 г. и заповед № 8121з-1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР и заповед № 513з-14426 от 19.10.2020 г. на директора на СДВР.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Според разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т.,2,2а,4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Освен това, настоящият състав на съда намира оспорената заповед за издадена в съответствие с изискванията за форма на административните актове по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, предвид направеното в същата посочване на фактическите и правни основания, послужили за издаването на заповедта, както и редът за нейното оспорване.

На следващо място, според посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ, разпоредба на чл. 171, т. 1 от ЗДвП, в приложима редакция, предвижда временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

По делото като писмени доказателства са приети Постановление за прекратяване на наказателно производство от 16.01.2024 г. по ДП 2268/2023 г. по описа на 05 РУ – СДВР, пр. пр. 1968/2024 г. по описа на СРП и Протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 6 от 02.01.2024 г., със заключение, че в изпратените за изследване проби кръв, взети от оспорващия не се доказва етилов алкохол в количество 0%. Същите са представени от Софийска районна прокуратура, която е задължена от съда с определение от 02.02.2024 г. да ангажира информация за хода на ДП № 3М 2268/2023 г. по описа на 05 РУ – СДВР и пр.пр. 1968/2024 г. Представените от СРП писмени документи се явяват нови факти от значение за делото след издаването на оспорения акт, поради което същите се преценяват от съда при спазване изискването на чл. 142, ал.2 от АПК.

Доколкото по делото не се спори по обстоятелство, че жалбоподателят е управлявал собствения си лек автомобил, когато е бил проверен. Спорният момент, към дата на издаване на обжалваната заповед, е дали А. К. е бил употребил алкохол. С полевия тест е установен алкохол в издишания въздух е оставен такъв в размер на 2, 61 промила, а в кръвната проба, дадена за изследване – не се установява употребата за алкохол. Следователно приложение намира последната хипотеза, посочена в чл. 171,

т. 1, б. „б“, че при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи. Това, от своя страна, означава, че при установени 0%о алкохол в кръвта, медицинското изследване има водещо значение. Предвид тези данни на 31.12.2023 г., около 10,34 часа жалбоподателят не е управлявал МПС след алкохолно опиянение, поради което издадена ЗППАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. О. К., ЕГН [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП № 3831 от 31.12.2023 г., издадена от полицейски инспектор, ОПП – СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: